

ако не може да ся отпъди утрова-та, то божемъ ся поомягчява.

Здравие-то наистинѣ е голѣмъ божій дарь; за това всякий день изново трѣбува да ся трудимъ да бѫдемъ достойни за него, а то ся постига съ прилично харно глядане, съ дръжане умѣреностъ колкото трѣбува, и съ доволно внимание. Зарадъ това, мила майко, дай да ти болясът дѣте-то, зачто-то пѣдрѣбъ е да вѣрвашъ, а не да ся двоишъ; пѣболѣтъ да ся боишъ, а не да не хашъ; пѣхарно е у врѣме да тражишъ помошъ, а не да ся тѣшишъ съ незнайнѣ надѣждѣ.

Кога е найдобрѣ да ся присади на дѣте шарка, въ кое ли врѣме, то е работа на лѣкаря, който ще опрѣдѣли това. Иглица-та, която е начинена за болясване, топне ся та ся намокри у бола (вацина) па ся забоде подъ кожа-тѣ обыкновено на мышница-тѣ. Болка-та отъ това боднуване е толкова слаба, чтото дѣте-то, ако е тогава на нѣнѣ, не усѣти а пакъ си бозае. Откаѣ ся боляса дѣте-то явява ся това: обыкновено на третій день ся покаже на всяко болясано място червена прыщица, отъ којто на пятый день ся изсипе шарка или сипаница; тя бръзо нарасте и пръвѣ е заобыколена съ тѣсно, а по послѣ все съ пошироко червено мяхурче, което на седмый или осмый день бѫде найголѣмо, и напълнено съ чистѣ като водѣ мокротѣ; около десятый день тая мокрота пожътѣ, стане непрозирна, сир. шарка-та гнояса. До седмый или осмый день дѣте-то си остана съ всѣмъ мирно и здравие-то му ся не промънява ни наймалко. Нѣ въ това врѣме като че го заболи и зашибе по онای мяста и по мышница-тѣ, дѣ-